

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 309

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

18 septembrie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 309/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 309/02 Cauza C-599/14 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iulie 2017 – Consiliul Uniunii Europene/Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Regatul Țărilor de Jos, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Comisia Europeană [Recurs — Politica externă și de securitate comună — Combaterea terorismului — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități — Înghețarea fondurilor — Poziția comună 2001/931/PESC — Articolul 1 alineatele (4) și (6) — Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 — Articolul 2 alineatul (3) — Menținerea unei organizații pe lista persoanelor, a grupurilor sau a entităților implicate în acte de terorism — Condiții — Baza factuală a deciziilor de înghețare a fondurilor — Decizie adoptată de o autoritate competentă — Obligația de motivare] 2

2017/C 309/03 Avizul 1/15: Avizul Curții (Marea Cameră) din 26 iulie 2017 – Parlamentul European [Aviz dat în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE — Proiect de acord între Canada și Uniunea Europeană — Transferul datelor din registrul cu numele pasagerilor aerieni dinspre Uniunea spre Canada — Temeiuri juridice adecvate — Articolul 16 alineatul (2), articolul 82 alineatul (1) al doilea paragraf litera (d) și articolul 87 alineatul (2) litera (a) TFUE — Compatibilitatea cu articolele 7 și 8, precum și cu articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene] 3

RO

2017/C 309/04	Cauza C-79/15 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iulie 2017 – Consiliul Uniunii Europene/Hamas, Comisia Europeană [Recurs — Politica externă și de securitate comună — Combaterea terorismului — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități — Înghețarea fondurilor — Poziția comună 2001/931/PESC — Articolul 1 alineatele (4) și (6) — Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 — Articolul 2 alineatul (3) — Menținerea unei organizații pe lista persoanelor, a grupurilor sau a entităților implicate în acte de terorism — Condiții — Baza factuală a deciziilor de înghețare a fondurilor — Decizie adoptată de o autoritate competentă — Obligația de motivare] . . .	4
2017/C 309/05	Cauza C-517/15 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 iulie 2017 – AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH/Comisia Europeană [Recurs — Concurență — Articolele 101 și 102 TFUE — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 30 — Decizia Comisiei Europene de constatare a unei înțelegeri ilegale pe piața europeană a sticlei pentru industria auto — Publicarea unei versiuni neconfidențiale a acestei decizii — Respingerea unei cereri de tratament confidențial al anumitor informații — Mandat al consilierului-auditor — Decizia 2011/695/UE — Articolul 8 — Confidențialitate — Informații provenite dintr-o cerere de clemență — Respingere în parte a cererii de tratament confidențial — Încredere legitimă — Egalitate de tratament]	5
2017/C 309/06	Cauza C-560/15: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Europa Way Srl, Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze [Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Servicii de telecomunicații — Directivele 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/77/CE — Atribuirea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio de difuzare digitală terestră pentru radio și televiziune — Anularea unei proceduri de selecție gratuite („beauty contest”) în curs și înlocuirea acestei proceduri cu o procedură de licitație — Intervenția legiuitorului național — Independența autorităților naționale de reglementare — Consultare prealabilă — Criterii de atribuire — Încredere legitimă]	5
2017/C 309/07	Cauza C-670/15: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht – Germania) – procedura inițiată de Jan Šalplachta (Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Acces la justiție în cauzele transfrontaliere — Directiva 2003/8/CE — Norme minime comune privind asistența judiciară acordată în cadrul unor asemenea cauze — Domeniu de aplicare — Reglementare a unui stat membru care prevede caracterul nerambursabil al cheltuielilor cu traducerea documentelor anexate necesare soluționării unei cereri de asistență judiciară)	6
2017/C 309/08	Cauza C-696/15 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 iulie 2017 – Republica Cehă/Comisia Europeană [Recurs — Transporturi — Directiva 2010/40/UE — Implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier — Articolul 7 — Delegare de competențe în favoarea Comisiei Europene — Limite — Regulamentul delegat (UE) nr. 885/2013 — Furnizarea de servicii de informații referitoare la locuri de parcare sigure și securizate pentru camioane și vehicule comerciale — Regulamentul delegat (UE) nr. 886/2013 — Date și proceduri pentru furnizarea către utilizatori, în mod gratuit, a unor informații minime universale în materie de trafic referitoare la siguranța rutieră — Articolul 290 TFUE — Definiție expresă a obiectivelor, a conținutului, a domeniului de aplicare și a duratei delegării de competențe — Element esențial al materiei în cauză — Înființarea unui organism de control]	7
2017/C 309/09	Cauza C-80/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal administratif de Montreuil – Franța) – ArcelorMittal Atlantique et Lorraine/Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie [Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2003/87/CE — Articolul 10a alineatul (1) — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Alocare a cotelor cu titlu gratuit — Decizia 2011/278/UE — Validitate — Principiul bunei administrări — Stabilirea produsului de referință pentru metalul lichid — Recurgerea la datele extrase din „BREF” fier și oțel și din Orientările pentru stabilirea criteriilor de referință pentru metalul lichid — Noțiunea „produse similare” — Obligația de motivare]	7

2017/C 309/10	Cauza C-84/16 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 iulie 2017 – Continental Reifen Deutschland GmbH/Compagnie générale des établissements Michelin, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) [Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Marcă figurativă care cuprinde elementul verbal „XKING” — Opoziție a titularului mărcilor naționale și a înregistrării internaționale care cuprinde elementul verbal „X” — Respingerea opoziției de către camera de recurs — Risc de confuzie — Denaturarea elementelor de probă]	8
2017/C 309/11	Cauza C-112/16: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti (Trimitere preliminară — Comunicații electronice — Servicii de telecomunicații — Directivele 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/77/CE — Egalitate de tratament — Stabilirea numărului de frecvențe radio care trebuie atribuite fiecărui operator care este deja titular al unor frecvențe radio analogice — Luarea în considerare a frecvențelor radio utilizate în mod ilegal — Corespondență între numărul de frecvențe radio analogice deținute și numărul de frecvențe radio digitale obținute)	9
2017/C 309/12	Cauza C-175/16: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik/SOS-Lapsikylä ry (Trimitere preliminară — Directiva 2003/88/CE — Articolul 17 — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Organizarea timpului de lucru — Indemnizații suplimentare — Asociație de protecție a copiilor — „Părinți din satul copiilor” — Absență temporară a „părinților” titulari — Lucrătoare angajate în calitate de „părinți” suplinitori — Noțiune)	10
2017/C 309/13	Cauza C-182/16 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 iulie 2017 – Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Salumificio Fratelli Beretta SpA [Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Marcă figurativă care cuprinde elementul verbal „STICK MiniMINI Beretta” — Opoziția titularului mărcii Uniunii Europene verbale Mini Wini — Respingerea opoziției de către camera de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Risc de confuzie — Nivelul atenției publicului relevant — Poziție distinctivă autonomă — Caracter dominant — Criterii de evaluare a similitudinii vizuale — Obligația de motivare]	10
2017/C 309/14	Cauzele conexe C-196/16 și C-197/16: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 iulie 2017 (cereri de decizie preliminară formulate de Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Italia) – Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16) și alții/Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente (Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 85/337/CEE — Directiva 2011/92/UE — Posibilitatea de a efectua, a posteriori, o evaluare a impactului asupra mediului al unei instalații de producere de energie pe bază de biogaz, aflată în funcțiune, în vederea obținerii unei noi autorizații)	11
2017/C 309/15	Cauza C-225/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Procedură penală împotriva Mossa Ouhrami [Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală — Directiva 2008/115/CE — Articolul 11 alineatul (2) — Decizie privind o interdicție de intrare adoptată înainte de intrarea în vigoare a acestei directive și care vizează o durată mai lungă decât cea prevăzută de directiva menționată — Punctul de plecare al perioadei interdicției de intrare]	12
2017/C 309/16	Cauza C-348/16: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Milano – Italia) – Moussa Sacko/Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano (Trimitere preliminară — Politica privind azilul — Directiva 2013/32/UE — Articolele 12, 14, 31 și 46 — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Acțiune împotriva unei decizii de respingere a unei cereri de protecție internațională — Posibilitatea instanței de a se pronunța fără audierea solicitantului)	12

2017/C 309/17	Cauza C-386/16: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – „Toridas” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos [„Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 138 alineatul (1) — Calificarea unei operațiuni drept livrare intracomunitară — Scutirea livrărilor intracomunitare de bunuri — Intenția persoanei care achiziționează bunurile de a revinde bunurile cumpărate unei persoane impozabile într-un alt stat membru înaintea ieșirii lor de pe teritoriul primului stat membru — Eventuala incidență a prelucrării unei părți a bunurilor înaintea expedierii lor”]	13
2017/C 309/18	Cauza C-471/16 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 iulie 2017 – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Meissen Keramik GmbH [Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative care cuprinde elementul verbal „meissen” — Respingerea opoziției — Elemente de probă prezentate pentru prima dată — Denaturarea — Utilizare serioasă a mărcilor anterioare — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (3) — Articolul 8 alineatul (5) — Legătura dintre mărcile care trebuie comparate]	14
2017/C 309/19	Cauza C-490/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenia) – A.S./Repubblica Slovenia [Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Sosirea unui număr excepțional de ridicat de resortisanți ai unor țări terțe dorind să obțină o protecție internațională — Organizarea trecerii frontierei de către autoritățile unui stat membru în vederea tranzitării către un alt stat membru — Intrare autorizată prin derogare pentru motive umanitare — Articolul 13 — Trecerea ilegală a unei frontiere externe — Termen de 12 luni de la trecerea frontierei — Articolul 27 — Cale de atac — Întinderea controlului jurisdicțional — Articolul 29 — Termen de șase luni în vederea executării transferului — Calculul termenelor — Exercitarea unei căi de atac — Efect suspensiv]	14
2017/C 309/20	Cauza C-519/16: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugalia) – Superfoz – Supermercados Lda/Fazenda Pública [Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Regulamentul (CE) nr. 882/2004 — Controale oficiale privind hrana pentru animale și produsele alimentare — Finanțarea controalelor oficiale — Articolele 26 și 27 — Impozitare — Onorarii sau taxe — Taxă asupra unităților comerciale din sectorul alimentar]	15
2017/C 309/21	Cauza C-646/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – procedură inițiată de Khadija Jafari și Zainab Jafari [Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Sosirea unui număr excepțional de ridicat de resortisanți ai unor țări terțe dorind să obțină o protecție internațională — Organizarea trecerii frontierei de către autoritățile unui stat membru în vederea tranzitării către un alt stat membru — Intrare autorizată prin derogare pentru motive umanitare — Articolul 2 litera (m) — Noțiunea „viză” — Articolul 12 — Eliberarea unei vize — Articolul 13 — Trecere ilegală a unei frontiere externe]	16
2017/C 309/22	Cauza C-670/16: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Minden – Germania) – Tsegezbab Mengesteab/Bundesrepublik Deutschland [Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Articolul 20 — Începutul procesului de determinare — Prezentarea unei cereri de protecție internațională — Proces-verbal întocmit de autorități, care a ajuns la autoritățile competente — Articolul 21 alineatul (1) — Termenele prevăzute pentru formularea unei cereri de preluare — Transferul responsabilității către un alt stat membru — Articolul 27 — Cale de atac — Întinderea controlului jurisdicțional]	17
2017/C 309/23	Cauza C-262/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 10 mai 2017 – Solvay Chimica Italia SpA și alții/Autorità per l’energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	17

2017/C 309/24	Cauza C-263/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 10 mai 2017 – Whirlpool Europe Srl și alții/Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	18
2017/C 309/25	Cauza C-273/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 10 mai 2017 – Sol Gas Primari Srl/Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico	19
2017/C 309/26	Cauza C-297/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 23 mai 2017 – Bashar Ibrahim/Republica Federală Germania	20
2017/C 309/27	Cauza C-299/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Berlin (Germania) la 23 mai 2017 – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH/Google Inc.	21
2017/C 309/28	Cauza C-312/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesarbeitsgericht Hamm (Germania) la 29 mai 2017 – Surjit Singh Bedi/Republica Federală Germania, Republica Federală Germania în nume propriu, dar reprezentând Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	22
2017/C 309/29	Cauza C-318/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 30 mai 2017 – Mahmud Ibrahim și alții/Republica Federală Germania	23
2017/C 309/30	Cauza C-319/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 30 mai 2017 – Nisreen Sharqawiși alții/Republica Federală Germania	24
2017/C 309/31	Cauza C-328/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Italia) la 31 mai 2017 – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA și alții/Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria	25
2017/C 309/32	Cauza C-331/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte d'appello di Roma (Italia) la 1 iunie 2017 – Martina Sciotto/Fondazione Teatro dell'Opera di Roma	26
2017/C 309/33	Cauza C-342/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Italia) la 8 iunie 2017 – Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia/Comune di Padova	26
2017/C 309/34	Cauza C-368/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 16 iunie 2017 – Hüsken și alții/Lufthansa CityLine GmbH	27
2017/C 309/35	Cauza C-374/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 21 iunie 2017 – Finanzamt B/A-Brauerei	27
2017/C 309/36	Cauza C-389/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 29 iunie 2017 – UAB „EVP International”/Lietuvos bankas	28
2017/C 309/37	Cauza C-400/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Dolj (România) la data de 30 iunie 2017 – Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghiță, Vasilica Gheorghiță/SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj	28
2017/C 309/38	Cauza C-402/17 P: Recurs introdus la 4 iulie 2017 de JYSK sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 4 mai 2017 în cauza T-403/15, JYSK sp. z o.o./Comisia Europeană	29

2017/C 309/39	Cauza C-413/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la 10 iulie 2017 – UAB „Roche Lietuva”/VšĮ Kauno Dainavos poliklinika	29
2017/C 309/40	Cauza C-431/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Symvoulis tis Epikrateias (Grecia) la 17 iulie 2017 – Monachos Eirinaios (călugărul Ireneos), pe numele laic Antonios Iakumakis/Baroul din Atena	30
2017/C 309/41	Cauza C-443/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit) la 24 iulie 2017 – Abraxis Bioscience LLC/Comptroller General of Patents	30
2017/C 309/42	Cauza C-458/17 P: Recurs introdus la 31 iulie 2017 de Rami Makhoul împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 18 mai 2017 în cauza T-410/16, Rami Makhoul/Consiliul Uniunii Europene	31
Tribunalul		
2017/C 309/43	Cauza T-371/17 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 12 iulie 2017 – Qualcomm și Qualcomm Europe/Comisia [„Măsuri provizorii — Concurență — Antitrust — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 18 alineatul (3) — Decizie de solicitare de informații — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”]	33
2017/C 309/44	Cauza T-429/17: Acțiune introdusă la 11 iulie 2017 – Laboratoires Majorelle/EUIPO – Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE)	33
2017/C 309/45	Cauza T-438/17: Acțiune introdusă la 17 iulie 2017 – The Scotch Whisky Association/EUIPO – José Estévez (JOHN COR)	34
2017/C 309/46	Cauza T-456/17: Acțiune introdusă la 21 iulie 2017 – Lupu/EUIPO – Dzhihangir (Djili soy original DS)	35
2017/C 309/47	Cauza T-459/17: Acțiune introdusă la 21 iulie 2017 – Fifth Avenue Entertainment/EUIPO – Commodore Entertainment Corporation (THE COMMODORES)	36
2017/C 309/48	Cauza T-464/17: Acțiune introdusă la 26 iulie 2017 – TP/Comisia	36
2017/C 309/49	Cauza T-465/17: Acțiune introdusă la 26 iulie 2017 – VKR Holding/EUIPO (VELUX)	37
2017/C 309/50	Cauza T-469/17: Acțiune introdusă la 28 iulie 2017 – The Scotch Whisky Association/EUIPO – José Estévez (JOHN COR)	38
2017/C 309/51	Cauza T-470/17: Acțiune introdusă la 26 iulie 2017 – Sensotek/EUIPO – Senso Technologie (sensotek)	38
2017/C 309/52	Cauza T-471/17: Acțiune introdusă la 28 iulie 2017 – Edison/EUIPO (EDISON)	39
2017/C 309/53	Cauza T-488/17: Acțiune introdusă la 3 august 2017 – Ghost – Corporate Management/EUIPO (Dry Zone)	40
2017/C 309/54	Cauza T-489/17: Acțiune introdusă la 2 august 2017 – Windspiel Manufaktur/EUIPO (Reprezentarea unui dop de sticlă)	40
2017/C 309/55	Cauza T-13/16: Ordonanța Tribunalului din 18 iulie 2017 – Gauff/EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (GAUFF)	41
2017/C 309/56	Cauza T-260/17: Ordonanța Tribunalului din 7 iulie 2017 – Bank of New York Mellon/EUIPO – Nixen Partners (NEXEN PULSE)	41

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 309/01)

Ultima publicație

JO C 300, 11.9.2017

Publicații anterioare

JO C 293, 4.9.2017

JO C 283, 28.8.2017

JO C 277, 21.8.2017

JO C 269, 14.8.2017

JO C 256, 7.8.2017

JO C 249, 31.7.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iulie 2017 – Consiliul Uniunii Europene/Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), Regatul Țărilor de Jos, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Comisia Europeană

(Cauza C-599/14 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Politica externă și de securitate comună — Combaterea terorismului — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități — Înghețarea fondurilor — Poziția comună 2001/931/PESC — Articolul 1 alineatele (4) și (6) — Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 — Articolul 2 alineatul (3) — Menținerea unei organizații pe lista persoanelor, a grupurilor sau a entităților implicate în acte de terorism — Condiții — Baza factuală a deciziilor de înghețare a fondurilor — Decizie adoptată de o autoritate competentă — Obligația de motivare]

(2017/C 309/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurrent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Finnegan, B. Driessen și G. Étienne, agenți)

Celelalte părți din procedură: Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) (reprezentanți: T. Buruma și A. M. van Eik, avocați), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. K. Bulterman și J. Langer, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: S. Brandon, C. Crane, J. Kraehling și V. Kaye, agenți, asistați de M. Gray, barrister), Comisia Europeană (reprezentanți: D. Gauci și M. F. Castillo de la Torre, agenți)

Intervenientă în susținerea recurentului: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas și B. Fodda, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Consiliul Uniunii Europene suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE).
- 3) Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.15.

Avizul Curții (Marea Cameră) din 26 iulie 2017 – Parlamentul European**(Avizul 1/15) ⁽¹⁾**

[Aviz dat în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE — Proiect de acord între Canada și Uniunea Europeană — Transferul datelor din registrul cu numele pasagerilor aerieni dinspre Uniune spre Canada — Temeiuri juridice adecvate — Articolul 16 alineatul (2), articolul 82 alineatul (1) al doilea paragraf litera (d) și articolul 87 alineatul (2) litera (a) TFUE — Compatibilitatea cu articolele 7 și 8, precum și cu articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene]

(2017/C 309/03)*Limba de procedură: toate limbile oficiale***Solicitant**

Parlamentul European (reprezentanți: domnii F. Drexler, A. Caiola și D. Moore, în calitate de agenți)

Dispozitivul

- 1) Decizia Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii, a acordului dintre Canada și Uniunea Europeană privind transferul și prelucrarea datelor din registrul cu numele pasagerilor trebuie să se întemeieze concomitent pe articolul 16 alineatul (2) și pe articolul 87 alineatul (2) litera (a) TFUE.
- 2) Acordul dintre Canada și Uniunea Europeană privind transferul și prelucrarea datelor din registrul cu numele pasagerilor este incompatibil cu articolele 7, 8 și 21, precum și cu articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în măsura în care nu exclude transferul datelor sensibile din Uniune spre Canada, precum și utilizarea și păstrarea acestor date.
- 3) Acordul dintre Canada și Uniunea Europeană privind transferul și prelucrarea datelor din registrul cu numele pasagerilor trebuie, pentru a fi compatibil cu articolele 7 și 8, precum și cu articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale:
 - a) să stabilească în mod clar și precis datele din registrul cu numele pasagerilor care trebuie transferate din Uniunea Europeană spre Canada;
 - b) să prevadă că modelele și criteriile utilizate în cadrul prelucrării automate a datelor din registrul cu numele pasagerilor vor fi specifice și fiabile, precum și nediscriminatorii; să prevadă că bazele de date utilizate vor fi limitate la cele exploatate de Canada în raport cu combaterea terorismului și a altor infracțiuni transnaționale grave;
 - c) să supună, în afara cadrului verificărilor referitoare la modelele și la criteriile prestabilite pe care se bazează prelucrarea automată a datelor din registrul cu numele pasagerilor, utilizarea acestor date de către autoritatea canadiană competentă în timpul șederii pasagerilor aerieni în Canada și după plecarea lor din această țară, precum și orice comunicare a respectivelor date către alte autorități unor condiții materiale și procedurale bazate pe criterii obiective; să condiționeze această utilizare și această comunicare, cu excepția unor situații de urgență justificate corespunzător, de un control prealabil efectuat fie de o instanță, fie de o entitate administrativă independentă, a căror decizie de autorizare a utilizării intervine în urma unei cereri motivate a acestor autorități, în special în cadrul procedurilor de prevenire, de detectare sau de urmărire penală;
 - d) să limiteze păstrarea datelor din registrul cu numele pasagerilor după plecarea pasagerilor aerieni la cele ale pasagerilor în privința cărora există elemente obiective care permit să se considere că ar putea prezenta un risc în privința combaterii terorismului și a altor infracțiuni transnaționale grave;

- e) să supună comunicarea datelor din registrul cu numele pasagerilor de către autoritatea canadiană competentă către autorități publice dintr-o țară terță condiției să existe fie un acord între Uniunea Europeană și această țară terță echivalent cu acordul dintre Canada și Uniunea Europeană privind transferul și prelucrarea datelor din registrul cu numele pasagerilor, fie o decizie a Comisiei Europene, în temeiul articolului 25 alineatul (6) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, care să includă autoritățile către care se preconizează comunicarea datelor din registrul cu numele pasagerilor;
- f) să prevadă un drept la informarea individuală a pasagerilor aerieni în cazul utilizării datelor din registrul cu numele pasagerilor care îi privesc în timpul șederii lor în Canada și după plecarea lor din această țară, precum și în cazul divulgării acestor date de către autoritatea canadiană competentă către alte autorități sau către particulari și
- g) să garanteze că supravegherea normelor prevăzute de acordul dintre Canada și Uniunea Europeană privind transferul și prelucrarea datelor din registrul cu numele pasagerilor, referitoare la protecția pasagerilor aerieni în ceea ce privește prelucrarea datelor din registrul cu numele pasagerilor care îi privesc, este asigurată de o autoritate de supraveghere independentă.

⁽¹⁾ JO C 138, 27.4.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iulie 2017 – Consiliul Uniunii Europene/Hamas, Comisia Europeană

(Cauza C-79/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Politica externă și de securitate comună — Combaterea terorismului — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități — Înghețarea fondurilor — Poziția comună 2001/931/PESC — Articolul 1 alineatele (4) și (6) — Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 — Articolul 2 alineatul (3) — Menținerea unei organizații pe lista persoanelor, a grupurilor sau a entităților implicate în acte de terorism — Condiții — Baza factuală a deciziilor de înghețare a fondurilor — Decizie adoptată de o autoritate competentă — Obligația de motivare]

(2017/C 309/04)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen, G. Étienne, M. Bishop, agenți)

Celelalte părți din procedură: Hamas (reprezentant: L. Glock, avocat), Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre, M. Konstantinidis și R. Tricot, agenți)

Intervenientă în susținerea recurentului: Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas, F. Fize și G. de Bergues, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 17 decembrie 2014, Hamas/Consiliul (T-400/2014, EU:T:2014:1095).
- 2) Trimite cauza Tribunalului Uniunii Europene spre rejudecare.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 146, 4.5.2015.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 iulie 2017 – AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH/Comisia Europeană

(Cauza C-517/15 P) ⁽¹⁾

[Rekurs — Concurență — Articolele 101 și 102 TFUE — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 30 — Decizia Comisiei Europene de constatare a unei înțelegeri ilegale pe piața europeană a sticlei pentru industria auto — Publicarea unei versiuni neconfidențiale a acestei decizii — Respingerea unei cereri de tratament confidențial al anumitor informații — Mandat al consilierului-auditor — Decizia 2011/695/UE — Articolul 8 — Confidențialitate — Informații provenite dintr-o cerere de clemență — Respingere în parte a cererii de tratament confidențial — Încredere legitimă — Egalitate de tratament]

(2017/C 309/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH (reprezentanți: L. Garzaniti, F. Hoseinian și A. Burckett St Laurent, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Meessen, P.J.O. Van Nuffel și F. van Schaik, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd și AGC Glass Germany GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 398, 30.11.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Europa Way Srl, Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Cauza C-560/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Rețele și servicii de comunicații electronice — Servicii de telecomunicații — Directivele 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/77/CE — Atribuirea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio de difuzare digitală terestră pentru radio și televiziune — Anularea unei proceduri de selecție gratuite („beauty contest”) în curs și înlocuirea acestei proceduri cu o procedură de licitație — Intervenția legiutorului național — Independența autorităților naționale de reglementare — Consultare prealabilă — Criterii de atribuire — Încredere legitimă]

(2017/C 309/06)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: Europa Way Srl, Persidera SpA

Intimați: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

cu participarea: Elettronica Industriale SpA, Cairo Network Srl, Tivuitalia SpA, Radiotelevisione italiana SpA (RAI), Sky Italia Srl

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (3a) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (directivă-cadru), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009, trebuie interpretat în sensul că se opune anulării de către legiuitorul național a unei proceduri de selecție în curs pentru alocarea frecvențelor radio, organizată de autoritatea națională de reglementare competentă în împrejurări precum cele din litigiul principal, care a fost suspendată printr-o decizie ministerială.
- 2) Articolul 9 din Directiva 2002/21, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140, articolele 3, 5 și 7 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului european și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140, precum și articolele 2 și 4 din Directiva 2002/77/CE a Comisiei din 16 septembrie 2002 privind concurența pe piețele de rețele și servicii de comunicații electronice trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca o procedură gratuită de selecție pentru alocarea frecvențelor radio, care fusese lansată pentru a remedia excluderea nelegală a anumitor operatori de pe piață, să fie înlocuită cu o procedură oneroasă întemeiată pe un plan remaniat de alocare a frecvențelor radio după o limitare a numărului lor, cu condiția ca noua procedură de selecție să se bazeze pe criterii obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale și să fie conformă cu obiectivele definite la articolul 8 alineatele (2)-(4) din Directiva 2002/21, astfel cum a fost modificată. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica, având în vedere toate împrejurările relevante, dacă condițiile stabilite de procedura de selecție oneroasă sunt de natură să permită o intrare efectivă a noilor operatori pe piața televiziunii digitale fără să favorizeze în mod nejustificat operatorii deja prezenți pe piața televiziunii analogice sau digitale.
- 3) Principiul protecției încrederii legitime trebuie interpretat în sensul că nu se opune anulării unei proceduri de selecție pentru alocarea frecvențelor radio pentru simplul motiv că unii operatori, precum reclamantele din litigiul principal, fuseseră admiși în această procedură și, în calitate de ofertanți unici, le-ar fi fost atribuite drepturi de utilizare a frecvențelor radio de difuzare digitală terestră pentru radio și televiziune dacă procedura nu ar fi fost anulată.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht – Germania) – procedura inițiată de Jan Šalplachta

(Cauza C-670/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Acces la justiție în cauzele transfrontaliere — Directiva 2003/8/CE — Norme minime comune privind asistența judiciară acordată în cadrul unor asemenea cauze — Domeniu de aplicare — Reglementare a unui stat membru care prevede caracterul nerambursabil al cheltuielilor cu traducerea documentelor anexate necesare soluționării unei cereri de asistență judiciară)

(2017/C 309/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Partea din procedura principală

Jan Šalplachta

Dispozitivul

Articolele 3, 8 și 12 din Directiva 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii, coroborate, trebuie să fie interpretate în sensul că asistența judiciară acordată de statul membru al instanței, în care o persoană fizică având domiciliul sau reședința obișnuită în alt stat membru a introdus o cerere de asistență judiciară în cadrul unui litigiu transfrontalier, include și cheltuielile efectuate de această persoană pentru traducerea documentelor anexate necesare soluționării acestei cereri.

(¹) JO C 90, 7.3.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 iulie 2017 – Republica Cehă/Comisia Europeană

(Cauza C-696/15 P) (¹)

[Recurs — Transporturi — Directiva 2010/40/UE — Implementarea sistemelor de transport inteligente în domeniul transportului rutier — Articolul 7 — Delegare de competențe în favoarea Comisiei Europene — Limite — Regulamentul delegat (UE) nr. 885/2013 — Furnizarea de servicii de informații referitoare la locuri de parcare sigure și securizate pentru camioane și vehicule comerciale — Regulamentul delegat (UE) nr. 886/2013 — Date și proceduri pentru furnizarea către utilizatori, în mod gratuit, a unor informații minime universale în materie de trafic referitoare la siguranța rutieră — Articolul 290 TFUE — Definiție expresă a obiectivelor, a conținutului, a domeniului de aplicare și a duratei delegării de competențe — Element esențial al materiei în cauză — Înființarea unui organism de control]

(2017/C 309/08)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Recurentă: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller și J. Pavliš, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Buchet, P.J.O. Van Nuffel, J. Hottiaux și Z. Malůšková, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Republica Cehă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 78, 29.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal administrativ de Montreuil – Franța) – ArcelorMittal Atlantique et Lorraine/Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(Cauza C-80/16) (¹)

[Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 2003/87/CE — Articolul 10a alineatul (1) — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Alocare a cotelor cu titlu gratuit — Decizia 2011/278/UE — Validitate — Principiul bunei administrări — Stabilirea produsului de referință pentru metalul lichid — Recurgerea la datele extrase din „BREF” fier și oțel și din Orientările pentru stabilirea criteriilor de referință pentru metalul lichid — Noțiunea „produse similare” — Obligația de motivare]

(2017/C 309/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administratif de Montreuil

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ArcelorMittal Atlantique et Lorraine

Pârât: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Dispozitivul

Examinarea întrebărilor adresate nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea Deciziei 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

⁽¹⁾ JO C 136, 18.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 iulie 2017 – Continental Reifen Deutschland GmbH/Compagnie générale des établissements Michelin, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

(Cauza C-84/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Marcă figurativă care cuprinde elementul verbal „XKING” — Opoziție a titularului mărcilor naționale și a înregistrării internaționale care cuprinde elementul verbal „X” — Respingerea opoziției de către camera de recurs — Risc de confuzie — Denaturarea elementelor de probă]

(2017/C 309/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Continental Reifen Deutschland GmbH (reprezentanți: S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, Köhn-Gerdes și J. Schumacher, avocați)

Celelalte părți din procedură: Compagnie générale des établissements Michelin (reprezentant: E. Carrillo, avocat), Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Fischer, agent)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Reifen Deutschland GmbH să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Compagnie générale des établissements Michelin.

3) Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 211, 13.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Cauza C-112/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Comunicații electronice — Servicii de telecomunicații — Directivele 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/77/CE — Egalitate de tratament — Stabilirea numărului de frecvențe radio care trebuie atribuite fiecărui operator care este deja titular al unor frecvențe radio analogice — Luarea în considerare a frecvențelor radio utilizate în mod ilegal — Corespondență între numărul de frecvențe radio analogice deținute și numărul de frecvențe radio digitale obținute)

(2017/C 309/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Persidera SpA

Intimate: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

cu participarea: Radiotelevisione italiana SpA (RAI), Reti Televisive Italiane SpA (RTI), Elettronica Industriale SpA, Television Broadcasting System Spa, Premiata Ditta Borghini e Stocchetti di Torino Srl, Rete A SpA, Centro Europa 7 Srl, Prima TV SpA, Sky Italia Srl, Elemedia SpA

Dispozitivul

- 1) Articolul 9 din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva-cadru), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, articolele 3, 5 și 7 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140, precum și articolele 2 și 4 din Directiva 2002/77/CE a Comisiei din 16 septembrie 2002 privind concurența pe piețele de rețele și servicii de comunicații electronice trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale care, în vederea conversiei posturilor analogice existente în rețele digitale, ia în considerare posturi analogice gestionate ilegal, din moment ce determină prelungirea și chiar consolidarea unui avantaj concurențial necuvenit.
- 2) Principiile nediscriminării și proporționalității trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale care, prin aplicarea aceluiași criteriu de conversie, determină o reducere proporțional mai importantă a numărului de rețele digitale atribuite față de numărul posturilor analogice exploatate în detrimentul unui operator față de concurenții săi, cu excepția cazului în care aceasta este justificată în mod obiectiv și este proporțională cu obiectivul său. Continuitatea ofertei de televiziune constituie un obiectiv legitim susceptibil să justifice o asemenea diferență de tratament. Cu toate acestea, o măsură care ar conduce la a acorda operatorilor deja prezenți pe piață un număr de frecvențe radio digitale superior față de numărul care ar fi suficient pentru a asigura continuitatea ofertei lor de televiziune ar depăși ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat și ar fi astfel disproporționată.

⁽¹⁾ JO C 175, 17.5.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein oikeus – Finlanda) – Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik/SOS-Lapsikylä ry

(Cauza C-175/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 2003/88/CE — Articolul 17 — Protecția securității și a sănătății lucrătorilor — Organizarea timpului de lucru — Indemnizații suplimentare — Asociație de protecție a copiilor — „Părinți din satul copiilor” — Absență temporară a „părinților” titulari — Lucrătoare angajate în calitate de „părinți” suplinitori — Noțiune)

(2017/C 309/12)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Recurente: Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik

Intimată: SOS-Lapsikylä ry

Dispozitivul

Articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru trebuie interpretat în sensul că nu se poate aplica unei activități salariate precum cea în discuție în litigiul principal, care constă în luarea în îngrijire a unor copii în condițiile unui mediu familial, prin suplinirea persoanei însărcinate în principal cu această misiune, atunci când nu este stabilit că durata timpului de lucru, privită în integralitate, nu este măsurată sau predeterminată ori că ea poate fi determinată de însuși lucrătorul respectiv, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 191, 30.5.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 iulie 2017 – Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Salumificio Fratelli Beretta SpA

(Cauza C-182/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Marcă figurativă care cuprinde elementul verbal „STICK MiniMINI Beretta” — Opoziția titularului mărcii Uniunii Europene verbale Mini Wini — Respingerea opoziției de către camera de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Risc de confuzie — Nivelul atenției publicului relevant — Poziție distinctivă autonomă — Caracter dominant — Criterii de evaluare a similitudinii vizuale — Obligația de motivare]

(2017/C 309/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (reprezentant: S. Labesius, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: M. Rajh, agent), Salumificio Fratelli Beretta SpA (reprezențanți: G. Ghisletti, F. Braga și P. Pozzi, avocați)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 296, 16.8.2016.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 iulie 2017 (cereri de decizie preliminară formulate de Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche – Italia) – Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16) și alții/Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

(Cauzele conexate C-196/16 și C-197/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Mediu — Directiva 85/337/CEE — Directiva 2011/92/UE — Posibilitatea de a efectua, a posteriori, o evaluare a impactului asupra mediului al unei instalații de producere de energie pe bază de biogaz, aflată în funcțiune, în vederea obținerii unei noi autorizații)

(2017/C 309/14)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Părțile din procedura principală

Reclamante: Comune di Corridonia (C-196/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16), Marcello Bartolini (C-197/16), Filippo Bruè (C-197/16), Sergio Forti (C-197/16), Stefano Piatti (C-197/16), Gaetano Silvetti (C-197/16), Gianfranco Silvetti (C-197/16), Rocco Tirabasso (C-197/16), Sante Vagni (C-197/16), Albergo Ristorante Le Grazie Sas di Forti Sergio & Co. (C-197/16), Suolificio Elefante Srl (C-197/16), Suolificio Roxy Srl (C-197/16), Aldo Alessandrini (C-197/16)

Pârâte: Provincia di Macerata, Provincia di Macerata Settore 10 – Ambiente

cu participarea: VBIO1 Società Agricola Srl (C-196/16), Regione Marche, Agenzia Regionale per la Protezione Ambientale delle Marche – (ARPAM) -Dipartimento Provinciale di Macerata, ARPAM, VBIO2 Società Agricola Srl (C-197/16), Azienda Sanitaria Unica Regionale – Marche (ASUR Marche) (C-197/16), ASUR Marche – Area Vasta 3 (C-197/16), Comune di Colmurano (C-197/16), Comune di Loro Piceno (C-197/16)

Dispozitivul

În cazul omiterii unei evaluări a impactului unui proiect asupra mediului, impusă de Directiva 85/337 din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009, dreptul Uniunii, pe de o parte, impune ca statele membre să elimine consecințele ilicite ale acestei omiteri și, pe de altă parte, nu se opune ca o evaluare a acestui impact să fie efectuată cu titlu de regularizare după construirea și punerea în funcțiune a instalației în cauză, cu condiția:

- ca normele naționale care permit această regularizare să nu ofere persoanelor interesate ocazia să eludeze sau să nu aplice normele dreptului Uniunii și
- ca evaluarea efectuată cu titlu de regularizare să nu aibă ca obiect doar impactul viitor al acestei instalații asupra mediului, ci să țină seama și de impactul asupra mediului intervenit de la realizarea sa.

⁽¹⁾ JO C 251, 11.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Procedură penală împotriva Mossa Ouhrami

(Cauza C-225/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală — Directiva 2008/115/CE — Articolul 11 alineatul (2) — Decizie privind o interdicție de intrare adoptată înainte de intrarea în vigoare a acestei directive și care vizează o durată mai lungă decât cea prevăzută de directiva menționată — Punctul de plecare al perioadei interdicției de intrare]

(2017/C 309/15)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Partea din procedura penală principală

Mossa Ouhrami.

Dispozitivul

Articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală trebuie interpretat în sensul că durata interdicției de intrare, prevăzută la această dispoziție, care nu ar trebui să depășească, în principiu, cinci ani, trebuie calculată începând de la data la care persoana în cauză a părăsit efectiv teritoriul statelor membre.

⁽¹⁾ JO C 232, 27.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Milano – Italia) – Moussa Sacko/Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

(Cauza C-348/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Politica privind azilul — Directiva 2013/32/UE — Articolele 12, 14, 31 și 46 — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Acțiune împotriva unei decizii de respingere a unei cereri de protecție internațională — Posibilitatea instanței de a se pronunța fără audierea solicitantului)

(2017/C 309/16)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Milano

Părțile din procedura principală

Reclamant: Moussa Sacko

Pârâtă: Commissione Territoriale per il riconoscimento della Protezione internazionale di Milano

Dispozitivul

Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, în special articolele 12, 14, 31 și 46, coroborate cu articolul 47 din cartă, trebuie să fie interpretată în sensul că nu se opune ca instanța națională sesizată cu o acțiune împotriva deciziei de respingere a unei cereri de protecție internațională vădit nefondate să respingă acțiunea respectivă fără să procedeze la audierea solicitantului, în cazul în care împrejurările de fapt nu lasă nicio îndoială privind temeinicia acestei decizii, cu condiția, pe de o parte, ca, în timpul procedurii în primă instanță, să i se fi dat solicitantului posibilitatea de a avea un interviu personal cu privire la cererea sa de protecție internațională, conform articolului 14 din această directivă, și ca raportul sau transcrierea interviului, în cazul în care acesta a avut loc, să fie incluse în dosar, conform articolului 17 alineatul (2) din directiva menționată, și, pe de altă parte, ca instanța sesizată cu calea de atac să poată dispune o astfel de audiere în cazul în care o consideră necesară în vederea examinării depline și ex nunc atât a elementelor de fapt, cât și a elementelor de drept, prevăzute la articolul 46 alineatul (3) din aceeași directivă.

(¹) JO C 343, 19.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – „Toridas” UAB/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Cauza C-386/16) (¹)

[„Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 138 alineatul (1) — Calificarea unei operațiuni drept livrare intracomunitară — Scutirea livrărilor intracomunitare de bunuri — Intenția persoanei care achiziționează bunurile de a revinde bunurile cumpărate unei persoane impozabile într-un alt stat membru înaintea ieșirii lor de pe teritoriul primului stat membru — Eventuala incidență a prelucrării unei părți a bunurilor înaintea expedierii lor”]

(2017/C 309/17)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Toridas” UAB

Pârâtă: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

cu participarea: Kauno apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Dispozitivul

1) Articolul 138 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări cum sunt cele din cauza principală, o livrare de bunuri efectuată de o persoană impozabilă stabilită într-un prim stat membru nu este scutită de taxa pe valoarea adăugată în temeiul acestei dispoziții atunci când, înainte de încheierea acestei operațiuni de livrare, persoana care achiziționează bunurile, identificată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată într-un al doilea stat membru, informează furnizorul că mărfurile vor fi revândute imediat într-un al treilea stat membru, înainte de a le scoate din primul stat membru și de a le transporta către această a treia persoană impozabilă, cu condiția ca această a doua livrare să fi fost într-adevăr efectuată și ca mărfurile să fi fost transportate apoi din primul stat membru către statul membru al celei de a treia persoane impozabile. Identificarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a primei persoane care achiziționează bunurile într-un stat membru diferit de cel al locului primei livrări sau de cel al locului achiziției finale nu este un criteriu de calificare a unei operațiuni intracomunitare și nu este nici, în sine, un element de probă suficient pentru a demonstra caracterul intracomunitar al unei operațiuni.

- 2) În scopul interpretării articolului 138 alineatul (1) din Directiva 2006/112, o prelucrare a bunurilor în cursul unui lanț de două livrări succesive, cum este cel în discuție în litigiul principal, la ordinul intermediarului care achiziționează mărfurile și efectuată înainte de transportul lor către statul membru al cumpărătorului final nu are nicio incidență asupra condițiilor de scutire a primei livrări, întrucât această prelucrare este ulterioară primei livrări.

⁽¹⁾ JO C 343, 19.9.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 26 iulie 2017 – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Meissen Keramik GmbH

(Cauza C-471/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii figurative care cuprinde elementul verbal „meissen” — Respingerea opoziției — Elemente de probă prezentate pentru prima dată — Denaturarea — Utilizare serioasă a mărcilor anterioare — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 7 alineatul (3) — Articolul 8 alineatul (5) — Legătura dintre mărcile care trebuie comparate]

(2017/C 309/18)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (reprezentanți: O. Spuhler și M. Geitz, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezentant: M. Fischer, agent), Meissen Keramik GmbH (reprezentanți: M. Vohwinkel și K. Gennen, avocați)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 454, 5.12.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovenia) – A.S./Republica Slovenia

(Cauza C-490/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Sosirea unui număr excepțional de ridicat de resortisanți ai unor țări terțe dorind să obțină o protecție internațională — Organizarea trecerii frontierei de către autoritățile unui stat membru în vederea tranzitării către un alt stat membru — Intrare autorizată prin derogare pentru motive umanitare — Articolul 13 — Trecerea ilegală a unei frontiere externe — Termen de 12 luni de la trecerea frontierei — Articolul 27 — Cale de atac — Întinderea controlului jurisdicțional — Articolul 29 — Termen de șase luni în vederea executării transferului — Calculul termenelor — Exercitarea unei căi de atac — Efect suspensiv]

(2017/C 309/19)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Reclamantă: A.S.

Pârâtă: Republica Slovenia

Dispozitivul

- 1) Articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, citit în lumina considerentului (19) al acestui regulament, trebuie interpretat în sensul că un solicitant de protecție internațională poate să invoce, în cadrul unei căi de atac exercitate împotriva unei decizii de transfer luate împotriva sa, aplicarea eronată a criteriului de responsabilitate referitor la trecerea ilegală a frontierei unui stat membru, enunțat la articolul 13 alineatul (1) din regulamentul menționat.
- 2) Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie să fie interpretat în sensul că un resortisant al unei țări terțe a cărui intrare a fost tolerată de către autoritățile unui prim stat membru confruntate cu sosirea unui număr excepțional de ridicat de resortisanți ai unor țări terțe dorind să tranziteze acest stat membru pentru a prezenta o cerere de protecție internațională într-un alt stat membru, fără a îndeplini condițiile de intrare în principiu impuse în acest prim stat membru, trebuie să fie considerat că a „trecut ilegal” frontiera primului stat membru menționat în sensul acestei dispoziții.
- 3) Articolul 13 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul Dublin III coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din acesta, trebuie să fie interpretat în sensul că introducerea unei căi de atac împotriva deciziei de transfer este lipsită de efect în ceea ce privește calculul termenului prevăzut la articolul 13 alineatul (1) amintit.

Articolul 29 alineatele (1) și (2) din regulamentul menționat trebuie interpretat în sensul că introducerea unei asemenea căi de atac implică faptul că termenul enunțat la aceste dispoziții nu începe să curgă decât începând de la hotărârea definitivă privind această cale de atac, inclusiv atunci când instanța sesizată a decis să adreseze o cerere preliminară Curții, cu condiția ca respectiva cale de atac să se bucure de un efect suspensiv, conform articolului 27 alineatul (3) din același regulament.

⁽¹⁾ JO C 419, 14.11.2016

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra – Portugalia) – Superfoz – Supermercados Lda/Fazenda Pública

(Cauza C-519/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Apropierea legislațiilor — Regulamentul (CE) nr. 882/2004 — Controale oficiale privind hrana pentru animale și produsele alimentare — Finanțarea controalelor oficiale — Articolele 26 și 27 — Impozitare — Onorarii sau taxe — Taxă asupra unităților comerciale din sectorul alimentar]

(2017/C 309/20)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Superfoz – Supermercados Lda

Pârât: Fazenda Pública

Dispozitivul

Articolele 26 și 27 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 652/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014, trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun impunerii unei taxe, precum cea în discuție în litigiul principal, numai în cazul unităților comerciale de vânzare cu amănuntul din sectorul alimentar, fără ca perceperea acestei taxe să servească finanțării în mod specific a controalelor oficiale a căror cauză sau ai căror beneficiari sunt aceste persoane impozabile.

⁽¹⁾ JO C 6, 9.1.2017.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgerichtshof – Austria) – procedură inițiată de Khadija Jafari și Zainab Jafari**

(Cauza C-646/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Sosirea unui număr excepțional de ridicat de resortisanți ai unor țări terțe dorind să obțină o protecție internațională — Organizarea trecerii frontierei de către autoritățile unui stat membru în vederea tranzitării către un alt stat membru — Intrare autorizată prin derogare pentru motive umanitare — Articolul 2 litera (m) — Noțiunea „viză” — Articolul 12 — Eliberarea unei vize — Articolul 13 — Trecere ilegală a unei frontiere externe]

(2017/C 309/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Khadija Jafari, Zainab Jafari

Dispozitivul

- 1) Articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid coroborat cu articolul 2 litera (m) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că faptul că autoritățile unui prim stat membru, confruntate cu sosirea unui număr excepțional de ridicat de resortisanți ai unor țări terțe dorind să tranziteze acest stat membru pentru a prezenta o cerere de protecție internațională într-un alt stat membru, tolerează intrarea pe teritoriu a unor asemenea resortisanți, care nu îndeplinesc condițiile de intrare în principiu impuse în acest prim stat membru, nu trebuie să fie calificat drept „viză” în sensul acestui articol 12.
- 2) Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie interpretat în sensul că un resortisant al unei țări terțe a cărui intrare a fost tolerată de către autoritățile unui prim stat membru confruntate cu sosirea unui număr excepțional de ridicat de resortisanți ai unor țări terțe dorind să tranziteze acest stat membru pentru a prezenta o cerere de protecție internațională într-un alt stat membru, fără a îndeplini condițiile de intrare în principiu impuse în acest prim stat membru, trebuie să fie considerat că a „trecut ilegal” frontiera primului stat membru menționat în sensul acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 53, 20.2.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 26 iulie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgericht Minden – Germania) – Tsegezb Mengesteab/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-670/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Articolul 20 — Începutul procesului de determinare — Prezentarea unei cereri de protecție internațională — Proces-verbal întocmit de autorități, care a ajuns la autoritățile competente — Articolul 21 alineatul (1) — Termenele prevăzute pentru formularea unei cereri de preluare — Transferul responsabilității către un alt stat membru — Articolul 27 — Cale de atac — Întinderea controlului jurisdicțional]

(2017/C 309/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Minden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Tsegezb Mengesteab

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

- 1) Articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, citit în lumina considerentului (19) al acestui regulament, trebuie să fie interpretat în sensul că un solicitant de protecție internațională poate invoca, în cadrul unei căi de atac formulate împotriva unei decizii de transfer adoptate în privința sa, expirarea unui termen prevăzut la articolul 21 alineatul (1) din regulamentul menționat, chiar dacă statul membru solicitat este dispus să preia acest solicitant.
- 2) Articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie să fie interpretat în sensul că o cerere de preluare nu poate fi formulată în mod valabil după mai mult de trei luni de la prezentarea cererii de protecție internațională, chiar dacă această cerere de preluare este formulată după mai puțin de două luni de la primirea unui rezultat pozitiv transmis de Eurodac, în sensul acestei dispoziții.
- 3) Articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 604/2013 trebuie să fie interpretat în sensul că o cerere de protecție internațională este considerată prezentată atunci când un înscris, care este întocmit de o autoritate publică și care atestă că un resortisant al unei țări terțe a solicitat protecție internațională, a parvenit autorității responsabile de executarea obligațiilor care decurg din acest regulament și, după caz, atunci când numai principalele informații care figurează într-un asemenea document – însă nu documentul în cauză sau copia acestuia – au parvenit acestei autorități.

⁽¹⁾ JO C 104, 3.4.2017.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 10 mai 2017 – Solvay Chimica Italia SpA și alții/Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Cauza C-262/17)

(2017/C 309/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Părțile din procedura principală

Reclamante: Solvay Chimica Italia SpA, Solvay Specialty Polymers Italy SpA, Solvay Chimica Bussi SpA, Ferrari F.lli Lunelli SpA, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, Erg Power Srl, Erg Power Generation SpA, Eni SpA, Enipower SpA

Pârâtă: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Întrebările preliminare

- 1) Prevederile Directivei 2009/72/CE⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatele (5) și (6) și articolul 28, trebuie interpretate în sensul că formează în mod necesar o rețea electrică și, prin urmare, un „sistem de distribuție” în sensul aceleiași directive un sistem constituit și gestionat de o entitate privată, la care este racordat un număr limitat de unități de producție și consum și care, la rândul său, este conectat la rețeaua publică, fără posibilitatea de a exclude dintr-o astfel de clasificare sistemele private având asemenea caracteristici constituite înainte de intrarea în vigoare a directivei și create inițial în scopul autoproducției?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă, singura posibilitate oferită de directivă pentru a pune în valoare particularitățile unei rețele electrice private este încadrarea acesteia în categoria sistemelor de distribuție închise prevăzute la articolul 28 din aceeași directivă sau aceasta îi permite legiuitorului național să instituie o categorie diferită de sisteme de distribuție care să fie supuse unei reglementări simplificate, diferită de cea prevăzută pentru sistemele de distribuție închise?
- 3) Independent de întrebările precedente, directiva trebuie interpretată în sensul că în ceea ce privește sistemele de distribuție închise prevăzute la articolul 28 este impusă în orice caz obligația de conectare a unor terți?
- 4) Independent de întrebările precedente, clasificarea unei rețele electrice private drept sistem de distribuție închis în sensul articolului 28 din Directiva 2009/72/CE îi permite legiuitorului național să prevadă în favoarea unui astfel de sistem numai derogările de la regimul general al sistemelor de distribuție prevăzute expres la articolul 28 și la articolul 26 alineatul (4) din aceeași directivă sau – în lumina considerentelor (29) și (30) ale directivei – statului membru îi este permis sau impus să prevadă și alte excepții de la aplicarea reglementării generale a sistemelor de distribuție, astfel încât să asigure urmărirea obiectivelor indicate în considerentele menționate mai sus?
- 5) În cazul în care Curtea consideră că statul membru poate sau trebuie să prevadă o reglementare care să ia în considerare caracterul specific al sistemelor de distribuție închise, prevederile Directivei 2009/72/CE – în special considerentele (29) și (30), articolul 15 alineatul (7), articolul 37 alineatul (6) litera (b) și articolul 26 alineatul (4) – se opun unei reglementări naționale cum este reglementarea relevantă în prezenta procedură, care supune sistemele de distribuție închise unei reglementări în materie de dispacherizare și de separare contabilă și funcțională pe deplin analoge celei privind rețelele publice și care, în ceea ce privește costurile generale ale sistemului de energie electrică, prevede că plata unor astfel de sume se calculează parțial și în funcție de energia consumată în cadrul sistemului închis?

⁽¹⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, p. 55).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 10 mai 2017 – Whirlpool Europe Srl și alții/Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Cauza C-263/17)

(2017/C 309/24)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Părțile din procedura principală

Reclamante: Whirlpool Europe Srl, Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA, FCA Italy SpA, FCA Group Purchasing Srl, FCA Melfi SpA, Barilla G. e R. Fratelli SpA, Versalis SpA

Pârâtă: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Întrebările preliminare

- 1) Prevederile Directivei 2009/72/CE⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatele (5) și (6) și articolul 28, trebuie interpretate în sensul că formează în mod necesar o rețea electrică și, prin urmare, un „sistem de distribuție” în sensul aceleiași directive un sistem constituit și gestionat de o entitate privată, la care este racordat un număr limitat de unități de producție și consum și care, la rândul său, este conectat la rețeaua publică, fără posibilitatea de a exclude dintr-o astfel de clasificare sistemele private având asemenea caracteristici constituite înainte de intrarea în vigoare a directivei și create inițial în scopul autoproducției?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă, singura posibilitate oferită de directivă pentru a pune în valoare particularitățile unei rețele electrice private este încadrarea acesteia în categoria sistemelor de distribuție închise prevăzute la articolul 28 din aceeași directivă sau aceasta îi permite legiuitorului național să instituie o categorie diferită de sisteme de distribuție care să fie supuse unei reglementări simplificate, diferită de cea prevăzută pentru sistemele de distribuție închise?
- 3) Independent de întrebările precedente, directiva trebuie interpretată în sensul că în ceea ce privește sistemele de distribuție închise prevăzute la articolul 28 este impusă în orice caz obligația de conectare a unor terți?
- 4) Independent de întrebările precedente, clasificarea unei rețele electrice private drept sistem de distribuție închis în sensul articolului 28 din Directiva 2009/72/CE îi permite legiuitorului național să prevadă în favoarea unui astfel de sistem numai derogările de la regimul general al sistemelor de distribuție prevăzute expres la articolul 28 și la articolul 26 alineatul (4) din aceeași directivă sau – în lumina considerentelor (29) și (30) ale directivei – statului membru îi este permis sau impus să prevadă și alte excepții de la aplicarea reglementării generale a sistemelor de distribuție, astfel încât să asigure urmărirea obiectivelor indicate în considerentele menționate mai sus?
- 5) În cazul în care Curtea consideră că statul membru poate sau trebuie să prevadă o reglementare care să ia în considerare caracterul specific al sistemelor de distribuție închise, prevederile Directivei 2009/72/CE – în special considerentele (29) și (30), articolul 15 alineatul (7), articolul 37 alineatul (6) litera (b) și articolul 26 alineatul (4) – se opun unei reglementări naționale cum este reglementarea relevantă în prezenta procedură, care supune sistemele de distribuție închise unei reglementări în materie de dispacherizare și de separare contabilă și funcțională pe deplin analoge celei privind rețelele publice și care, în ceea ce privește costurile generale ale sistemului de energie electrică, prevede că plata unor astfel de sume se calculează parțial și în funcție de energia consumată în cadrul sistemului închis?

⁽¹⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, p. 55).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italia) la 10 mai 2017 – Sol Gas Primari Srl/Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

(Cauza C-273/17)

(2017/C 309/25)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sol Gas Primari Srl

Pârâtă: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Întrebările preliminare

- 1) Prevederile Directivei 2009/72/CE ⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatele (5) și (6) și articolul 28, trebuie interpretate în sensul că formează în mod necesar o rețea electrică și, prin urmare, un „sistem de distribuție” în sensul aceleiași directive un sistem constituit și gestionat de o entitate privată, la care este racordat un număr limitat de unități de producție și consum și care, la rândul său, este conectat la rețeaua publică, fără posibilitatea de a exclude dintr-o astfel de clasificare sistemele private având asemenea caracteristici constituite înainte de intrarea în vigoare a directivei și create inițial în scopul autoproducției?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă, singura posibilitate oferită de directivă pentru a pune în valoare particularitățile unei rețele electrice private este încadrarea acestora în categoria sistemelor de distribuție închise prevăzute la articolul 28 din aceeași directivă sau aceasta îi permite legiuitorului național să instituie o categorie diferită de sisteme de distribuție care să fie supuse unei reglementări simplificate, diferită de cea prevăzută pentru sistemele de distribuție închise?
- 3) Independent de întrebările precedente, directiva trebuie interpretată în sensul că în ceea ce privește sistemele de distribuție închise prevăzute la articolul 28 este impusă în orice caz obligația de conectare a unor terți?
- 4) Independent de întrebările precedente, clasificarea unei rețele electrice private drept sistem de distribuție închis în sensul articolului 28 din Directiva 2009/72/CE îi permite legiuitorului național să prevadă în favoarea unui astfel de sistem numai derogările de la regimul general al sistemelor de distribuție prevăzute expres la articolul 28 și la articolul 26 alineatul (4) din aceeași directivă sau – în lumina considerentelor (29) și (30) ale directivei – statului membru îi este permis sau impus să prevadă și alte excepții de la aplicarea reglementării generale a sistemelor de distribuție, astfel încât să asigure urmărirea obiectivelor indicate în considerentele menționate mai sus?
- 5) În cazul în care Curtea consideră că statul membru poate sau trebuie să prevadă o reglementare care să ia în considerare caracterul specific al sistemelor de distribuție închise, prevederile Directivei 2009/72/CE – în special considerentele (29) și (30), articolul 15 alineatul (7), articolul 37 alineatul (6) litera (b) și articolul 26 alineatul (4) – se opun unei reglementări naționale cum este reglementarea relevantă în prezenta procedură, care supune sistemele de distribuție închise unei reglementări în materie de dispacherizare și de separare contabilă și funcțională pe deplin analoge celei privind rețelele publice și care, în ceea ce privește costurile generale ale sistemului de energie electrică, prevede că plata unor astfel de sume se calculează parțial și în funcție de energia consumată în cadrul sistemului închis?

⁽¹⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, p. 55).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 23 mai 2017 –
Bashar Ibrahim/Republica Federală Germania**

(Cauza C-297/17)

(2017/C 309/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: Bashar Ibrahim

Pârâtă: Republica Federală Germania

Întrebările preliminare

- 1) Dispoziția tranzitorie de la articolul 52 primul paragraf din Directiva 2013/32/UE ⁽¹⁾ se opune aplicării unei prevederi naționale potrivit căreia, în vederea transpunerii abilitării extinse față de reglementarea anterioară de la articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE, o cerere de protecție internațională este inadmisibilă în cazul în care solicitantului i s-a acordat într-un alt stat membru protecție subsidiară, în măsura în care, în lipsa unei prevederi tranzitorii, reglementarea națională se aplică și în cererile depuse înainte de 20 iulie 2015?

Dispoziția tranzitorie de la articolul 52 primul paragraf din Directiva 2013/32/UE permite statelor membre să transpună, cu efect retroactiv, abilitarea extinsă prevăzută la articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE, cu consecința că sunt inadmisibile și cererile de azil formulate înainte de transpunerea acestei abilitări extinse, dar care nu au soluționate definitiv la data transunerii?

- 2) Conferă articolul 33 din Directiva 2013/32/UE statelor membre un drept de alegere a temeiului pentru respingerea cererii de azil ca inadmisibilă, fie pentru că este competentă internațional o altă instanță (Regulamentul Dublin), fie pe baza articolului 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: dreptul Uniunii se opune ca un stat membru să respingă o cerere de protecție internațională din cauza acordării protecției subsidiare într-un alt stat membru ca inadmisibilă ca urmare a transunerii abilitării de la articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE, dacă:
 - a) solicitantul dorește consolidarea protecției subsidiare care i-a fost acordată într-un alt stat membru (acordarea statutului de refugiat) și procedura de azil din celălalt stat membru a prezentat și prezintă în continuare deficiențe sistemice; sau
 - b) regimul protecției internaționale, mai precis condițiile de viață ale persoanelor care beneficiază de protecție subsidiară în celălalt stat membru care a acordat solicitantului protecție subsidiară:
 - încalcă articolul 4 din cartă, respectiv articolul 3 din CEDO; sau
 - nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 20 și următoarele din Directiva 2011/95/UE fără a încălca articolul 4 din cartă sau articolul 3 din CEDO?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3b), acest lucru este valabil și atunci când persoanelor care beneficiază de protecție subsidiară nu li se acordă prestații necesare traiului sau li se acordă astfel de prestații într-o măsură mult mai mică față de cele acordate în alte state membre, fără a fi tratate în alte privințe diferit în raport cu resortisanții acestui stat membru?
- 5) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare:
 - a) Se aplică Regulamentul Dublin III într-o procedură privind acordarea protecției internaționale în cazul în care cererea de azil a fost depusă înainte de 1 ianuarie 2014, însă cererea de reprimire după 1 ianuarie 2014, iar solicitantul dobândise anterior protecție subsidiară (în luna februarie 2013) în statul membru solicitat?
 - b) Din dispozițiile Regulamentelor Dublin se poate deduce un transfer de competență implicit asupra statului membru care solicită reprimirea unui solicitant de azil în cazul în care statul membru solicitat a respins în termen cererea de reprimire formulată potrivit Regulamentului Dublin și a făcut trimitere în schimb la un acord de readmisie interstatal?

(¹) Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Berlin (Germania) la 23 mai 2017 – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH/Google Inc.

(Cauza C-299/17)

(2017/C 309/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH

Pârâtă: Google Inc.

Întrebările preliminare

- 1) O reglementare națională care interzice exclusiv operatorilor comerciali de motoare de căutare și furnizorilor comerciali de servicii care editează conținuturi, dar nu și altor utilizatori care sunt de asemenea agenți economici, să comunice public publicații de presă sau părți ale acestora (cu excepția unor cuvinte individuale și a unor scurte fragmente de text), reprezintă o reglementare tehnică în sensul articolului 1 punctele 2 și 5 din Directiva 98/34/CE (astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998 ⁽¹⁾), o reglementare care nu se referă în special la serviciile definite la acest alineat?

În cazul unui răspuns negativ:

- 2) O reglementare națională care interzice exclusiv operatorilor comerciali de motoare de căutare și furnizorilor comerciali de servicii care editează conținuturi, dar nu și altor utilizatori care sunt de asemenea agenți economici, să comunice public publicații de presă sau părți ale acestora (cu excepția unor cuvinte individuale și a unor scurte fragmente de text), reprezintă o reglementare tehnică în sensul articolului 1 punctul 11 din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998), mai precis o reglementare obligatorie care se referă la prestarea unui serviciu?

⁽¹⁾ Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (JO 1998, L 217, p. 18, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 282).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesarbeitsgericht Hamm (Germania) la 29 mai 2017 –
Surjit Singh Bedi/Republica Federală Germania, Republica Federală Germania în nume propriu, dar
reprezentând Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord**

(Cauza C-312/17)

(2017/C 309/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesarbeitsgericht Hamm

Părțile din procedura principală

Reclamant și apelant: Surjit Singh Bedi

Pârâtă și intimată: Republica Federală Germania, Republica Federală Germania în nume propriu, dar reprezentând Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Întrebarea preliminară

Articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări dintr-o convenție colectivă care prevede că obținerea unui ajutor de tranziție acordat în scopul asigurării, pe baza remunerației de bază prevăzută de convenția colectivă, a unui nivel de trai echitabil al lucrătorilor care și-au pierdut locul de muncă, până la obținerea unei siguranțe economice prin acordarea dreptului la pensie din partea casei de asigurări pentru limită de vârstă, încetează odată cu nașterea dreptului la pensie anticipată pentru limită de vârstă, iar în cazul în care aceasta a fost acordată, se referă la posibilitatea obținerii unei pensii pentru limită de vârstă anticipate acordate ca urmare a apariției unui handicap?

⁽¹⁾ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO 2000, L 303, p. 16).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 30 mai 2017 –
Mahmud Ibrahim și alții/Republica Federală Germania**

(Cauza C-318/17)

(2017/C 309/29)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, prin intermediul părinților Fadwa și Mahmud Ibrahim, reprezentanți legali, precum și Ahmad Ibrahim, prin intermediul părinților Fadwa și Mahmud Ibrahim, reprezentanți legali

Pârâtă: Republica Federală Germania

Întrebările preliminare

- 1) Dispoziția tranzitorie de la articolul 52 primul paragraf din Directiva 2013/32/UE ⁽¹⁾ se opune aplicării unei prevederi naționale potrivit căreia, în vederea transpunerii abilitării extinse față de reglementarea anterioară de la articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE, o cerere de protecție internațională este inadmisibilă în cazul în care solicitantului i s-a acordat într-un alt stat membru protecție subsidiară, în măsura în care, în lipsa unei prevederi tranzitorii, reglementarea națională se aplică și în cererile depuse înainte de 20 iulie 2015?

Dispoziția tranzitorie de la articolul 52 primul paragraf din Directiva 2013/32/UE permite statelor membre să transpună, cu efect retroactiv, abilitarea extinsă prevăzută la articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE, cu consecința că sunt inadmisibile și cererile de azil formulate înainte de transpunerea acestei abilitări extinse, dar care nu au fost soluționate definitiv la data transpunerii?

- 2) Conferă articolul 33 din Directiva 2013/32/UE statelor membre un drept de alegere a temeiului pentru respingerea cererii de azil ca inadmisibilă, fie pentru că este competentă internațional o altă instanță (Regulamentul Dublin), fie pe baza articolului 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: dreptul Uniunii se opune ca un stat membru să respingă ca inadmisibilă o cerere de protecție internațională din cauza acordării protecției subsidiare într-un alt stat membru ca urmare a transpunerii abilitării de la articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE, dacă:

a) solicitantul dorește consolidarea protecției subsidiare care i-a fost acordată într-un alt stat membru (acordarea statutului de refugiat) și procedura de azil din celălalt stat membru a prezentat și prezintă în continuare deficiențe sistemice; sau

b) regimul protecției internaționale, mai precis condițiile de viață ale persoanelor care beneficiază de protecție subsidiară în celălalt stat membru care a acordat solicitantului protecție subsidiară:

— încalcă articolul 4 din cartă, respectiv articolul 3 din CEDO; sau

— nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 20 și următoarele din Directiva 2011/95/UE fără a încălca articolul 4 din cartă sau articolul 3 din CEDO?

- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3b), acest lucru este valabil și atunci când persoanelor care beneficiază de protecție subsidiară nu li se acordă prestații necesare traiului sau li se acordă astfel de prestații într-o măsură mult mai mică față de cele acordate în alte state membre, fără a fi tratate în alte privințe diferit în raport cu resortisanții acestui stat membru?

5) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare:

- a) Se aplică Regulamentul Dublin III într-o procedură privind acordarea protecției internaționale în cazul în care cererea de azil a fost depusă înainte de 1 ianuarie 2014, însă cererea de reprimire după 1 ianuarie 2014, iar solicitantul dobândise anterior protecție subsidiară (în luna februarie 2013) în statul membru solicitat?
- b) Din dispozițiile Regulamentelor Dublin se poate deduce un transfer de competență implicit asupra statului membru care solicită reprimirea unui solicitant de azil în cazul în care statul membru solicitat a respins în termen cererea de reprimire formulată potrivit Regulamentului Dublin și a făcut trimitere în schimb la un acord de readmisie interstatal?

(¹) Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 30 mai 2017 –
Nisreen Sharqawiși alții/Republica Federală Germania**

(Cauza C-319/17)

(2017/C 309/30)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă, apelantă și recurentă: Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, prin Nisreen Sharqawi, reprezentant legal, Hosam Fattayrji, prin Nisreen Sharqawi, reprezentant legal.

Pârâtă, intimată în apel și intimată în recurs: Republica Federală Germania

Întrebările preliminare

- 1) Dispoziția tranzitorie de la articolul 52 primul paragraf din Directiva 2013/32/UE (¹) se opune aplicării unei prevederi naționale potrivit căreia, în vederea transpunerii abilitării extinse față de reglementarea anterioară de la articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE, o cerere de protecție internațională este inadmisibilă în cazul în care solicitantului i s-a acordat într-un alt stat membru protecție subsidiară, în măsura în care, în lipsa unei prevederi tranzitorii, reglementarea națională se aplică și în cererile depuse înainte de 20 iulie 2015?

Dispoziția tranzitorie de la articolul 52 primul paragraf din Directiva 2013/32/UE permite statelor membre să transpună, cu efect retroactiv, abilitarea extinsă prevăzută la articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE, cu consecința că sunt inadmisibile și cererile de azil formulate înainte de transpunerea acestei abilitări extinse, dar care nu au soluționate definitiv la data transpunerii?

- 2) Conferă articolul 33 din Directiva 2013/32/UE statelor membre un drept de alegere a temeiului pentru respingerea cererii de azil ca inadmisibilă, fie pentru că este competentă internațional o altă instanță (Regulamentul Dublin), fie pe baza articolului 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: dreptul Uniunii se opune ca un stat membru să respingă o cerere de protecție internațională din cauza acordării protecției subsidiare într-un alt stat membru ca inadmisibilă ca urmare a transpunerii abilitării de la articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE, dacă:
 - a) solicitantul dorește consolidarea protecției subsidiare care i-a fost acordată într-un alt stat membru (acordarea statutului de refugiat) și procedura de azil din celălalt stat membru a prezentat și prezintă în continuare deficiențe sistemice; sau

- b) regimul protecției internaționale, mai precis condițiile de viață ale persoanelor care beneficiază de protecție subsidiară în celălalt stat membru care a acordat solicitantului protecție subsidiară:
- încalcă articolul 4 din cartă, respectiv articolul 3 din CEDO; sau
 - nu îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 20 și următoarele din Directiva 2011/95/UE fără a încălca articolul 4 din cartă sau articolul 3 din CEDO?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3b), acest lucru este valabil și atunci când persoanelor care beneficiază de protecție subsidiară nu li se acordă prestații necesare traiului sau li se acordă astfel de prestații într-o măsură mult mai mică față de cele acordate în alte state membre, fără a fi tratate în alte privințe diferit în raport cu resortisanții acestui stat membru?
- 5) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare:
- a) Se aplică Regulamentul Dublin III într-o procedură privind acordarea protecției internaționale în cazul în care cererea de azil a fost depusă înainte de 1 ianuarie 2014, însă cererea de reprimire după 1 ianuarie 2014, iar solicitantul dobândise anterior protecție subsidiară (în luna februarie 2013) în statul membru solicitat?
 - b) Din dispozițiile Regulamentelor Dublin se poate deduce un transfer de competență implicit asupra statului membru care solicită reprimirea unui solicitant de azil în cazul în care statul membru solicitat a respins în termen cererea de reprimire formulată potrivit Regulamentului Dublin și a făcut trimitere în schimb la un acord de readmisie interstatal?

(¹) Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO 2013 L 180, p. 60).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria (Italia)
la 31 mai 2017 – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA și alții/Atpl Liguria – Agenzia regionale per il
trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria**

(Cauza C-328/17)

(2017/C 309/31)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale della Liguria

Părțile din procedura principală

Reclamante: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA, Tpl Linea Srl

Pârâte: Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

Întrebarea preliminară

Articolul 1 alineatele (1), (2) și (3) și articolul 2 alineatul 1 litera (b) din Directiva 89/665 CEE privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (¹) se opun unei reglementări naționale care recunoaște posibilitatea de a ataca actele unei proceduri de cerere de ofertă numai operatorilor economici care au depus cerere de participare la procedura respectivă, chiar și în cazul în care cererea în justiție are ca obiect examinarea procedurii în principiu, în măsura în care din caietul de sarcini rezultă o probabilitate foarte mare de a nu obține atribuirea?

(¹) Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte d'appello di Roma (Italia) la 1 iunie 2017 – Martina Sciotto/Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Cauza C-331/17)

(2017/C 309/32)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte d'appello di Roma

Părțile din procedura principală

Apelantă: Martina Sciotto

Intimată: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Întrebarea preliminară

Reglementarea europeană (îndeosebi clauza 5 din Acordul-cadru privind munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată ⁽¹⁾), încheiat între CES, UNICE și CEEP), se opune unei reglementări naționale (în special articolul 3 alineatul 6 din Decretul-lege nr. 64 din 30 aprilie 2010, aprobat cu modificări prin Legea nr. 100 din 29 iunie 2010) care, întrucât exceptează în general raporturile de muncă pe durată determinată ale salariaților fundațiilor lirico-simfonice de la regula potrivit căreia forma normală a raportului de muncă este cea pe durată nedeterminată, trebuie interpretată în sensul unei liberalizări complete a unor astfel de raporturi, fără a fi prevăzute, nici în cazul prelungirii dincolo de perioada de trei ani (sau altă perioadă), măsuri de transformare a raportului de muncă (definitivare) și/sau de reparare a prejudiciului?

⁽¹⁾ JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto (Italia) la 8 iunie 2017 – Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia/Comune di Padova

(Cauza C-342/17)

(2017/C 309/33)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Părțile din procedura principală

Reclamante: Memoria Srl, Antonia Dall'Antonia

Pârâtă: Comune di Padova

Întrebarea preliminară

Articolele 49 și 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun aplicării următoarelor dispoziții ale articolului 52 din Regulamentul privind serviciile funerare al Comune di Padova [Municipalitatea Padova, Italia]:

„Persoana căreia îi este încredințată urna funerară nu poate, în niciun caz, să încredințeze unor terți păstrarea urnei funerare. Această interdicție se aplică și în cazul voinței exprese manifestate de defunct în timpul vieții [alineatul 3].

Urna trebuie păstrată exclusiv în locuința persoanei căreia îi este încredințată [...] [alineatul 4]. [...]

Păstrarea urnelor funerare nu poate avea în niciun caz scop lucrativ și, prin urmare, nu sunt permise activități economice care să aibă ca obiect, chiar neexclusiv, păstrarea de urne funerare indiferent cu ce titlu și indiferent pe ce durată. Această interdicție se aplică și în cazul voinței exprese manifestate de defunct în timpul vieții.” [alineatul 10]

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Düsseldorf (Germania) la 16 iunie 2017 –
Hüsken și alții/Lufthansa CityLine GmbH**

(Cauza C-368/17)

(2017/C 309/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Hüsken și alții

Pârâtă: Lufthansa CityLine GmbH

Prin Ordonanța Curții din 6 iulie 2017, cauza a fost radiată din registrul Curții.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 21 iunie 2017 – Finanzamt
B/A-Brauerei**

(Cauza C-374/17)

(2017/C 309/35)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Pârâtă în primă instanță și recurentă în recurs („Revision”): Finanzamt B

Reclamantă în primă instanță și intimată în recurs („Revision”): A-Brauerei

Întrebarea preliminară

Articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie să fie interpretat în sensul că este vorba despre un ajutor interzis de această dispoziție atunci când, conform reglementării unui stat membru, nu se percepe impozit pe achizițiile imobiliare pentru o achiziție imposibilă care este consecința unei reorganizări (prin fuziune), dacă la operațiunea de reorganizare participă anumiți subiecți de drept (o întreprindere dominantă și o societate dependentă), iar întreprinderea dominantă deține o participație de 100 % în societatea dependentă în cursul celor cinci ani anteriori operațiunii juridice și al celor cinci ani ulteriori acestei operațiuni?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la
29 iunie 2017 – UAB „EVP International”/Lietuvos bankas**

(Cauza C-389/17)

(2017/C 309/36)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Recurentă (reclamantă în primă instanță): UAB „EVP International”

Pârâtă: Lietuvos bankas

Întrebarea preliminară

Dacă articolul 5 alineatul (2) coroborat cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/110/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele din prezenta cauză, trebuie considerate servicii de plată care sunt legate (sau nu sunt legate) de emiterea de monedă electronică următoarele:

- a) o tranzacție de plată prin care, la cererea (la ordinul) deținătorului de monedă electronică adresată instituției emitente de monedă electronică (emitentul), moneda electronică (fondurile care pot fi răscumpărate) răscumpărată la valoarea nominală este transferată în contul bancar al unui terț;
- b) o tranzacție de plată prin care, la ordinul vânzătorului, cumpărătorul (plătitorul) bunurilor și/sau serviciilor plătește bunurile și/sau serviciile prin transferul/plata fondurilor către o instituție emitentă de monedă electronică (emitent de monedă electronică), iar aceasta, la primirea fondurilor, emite monedă electronică la valoarea nominală a fondurilor primite, în beneficiul vânzătorului (deținătorul de monedă electronică).

⁽¹⁾ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO 2009, L 267, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Dolj (România) la data de 30 iunie 2017 –
Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită/SC
Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj**

(Cauza C-400/17)

(2017/C 309/37)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Dolj

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Mihaela Iuliana Scripnic, Radu Constantin Scripnic, Alexandru Gheorghită, Vasilica Gheorghită

Pârâte: SC Bancpost SA, SC Bancpost SA – sucursala Dolj

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că dezechilibrul semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract poate include și situația în care, pe parcursul derulării unui contract cu executare succesivă, prestația consumatorului devine excesiv de oneroasă comparativ cu momentul încheierii contractului, din cauza unor schimbări semnificative ale cursului de schimb valutar, schimbare pe care nu putea să o prevadă niciuna din părți?
- 2) În accepțiunea articolului 4 alineatul (2) din Directiva 93/13, prin caracterul clar și inteligibil al unei clauze contractuale trebuie să se înțeleagă că respectiva clauză contractuală trebuie să prevadă doar motivele care au stat la baza includerii acestei clauze în contract și mecanismul său de funcționare sau trebuie să prevadă și toate consecințele sale posibile în funcție de care prețul plătit de consumator poate varia, cum ar fi riscul de curs valutar?
- 3) În interpretarea dispozițiilor articolului 6 alineatul (1) din Directiva 93/13, sintagma „nu creează obligații pentru consumator” poate fi interpretată în sensul în care, în cazul unui dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților apărut ca urmare a evoluției cursului de schimb valutar, este permis instanței naționale să înlăture din sarcina consumatorului obligația de a suporta în integralitate riscul valutar?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului, din 5 aprilie 1993, privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993 L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Recurs introdus la 4 iulie 2017 de JYSK sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 4 mai 2017 în cauza T-403/15, JYSK sp. z o.o./Comisia Europeană

(Cauza C-402/17 P)

(2017/C 309/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: JYSK sp. z o.o. (reprezentant: H. Sønderby Christensen, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta susține că hotărârea Tribunalului prin care acțiunea sa este declarată inadmisibilă pentru motivul că Decizia C (2015) 3228 (final) a Comisiei din 11 mai 2015 nu o privește direct și individual trebuie anulată pentru motivul că încalcă principiul protecției jurisdicționale efective.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că accesul indirect la Curte prin intermediul unei cereri de decizie preliminară provenind de la instanțele poloneze nu oferă protecția prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din Convenția europeană a drepturilor omului.

Recurenta susține că decizia menționată a Comisiei o privește direct și individual.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lituania) la 10 iulie 2017 – UAB „Roche Lietuva”/VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

(Cauza C-413/17)

(2017/C 309/39)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partea din procedura principală

Reclamantă: UAB „Roche Lietuva”

Cealaltă parte: VšĮ Kauno Dainavos poliklinika

Întrebarea preliminară

Dispozițiile articolelor 2 și 23 din Directiva 2004/18⁽¹⁾ și cele ale anexei VI la aceasta (împreună sau separat, dar fără limitare la aceste dispoziții) trebuie interpretate și înțelese în sensul că, în cazul în care o autoritate contractantă – o instituție medicală – intenționează să achiziționeze produse (materiale și echipamentele medicale de diagnosticare) sau drepturi specifice asupra unor astfel de produse prin intermediul unei proceduri de achiziții publice, astfel încât să poată asigura efectuarea de analize medicale în regim propriu, puterea sa de apreciere include dreptul de a stabili în specificațiile tehnice numai cerințe pentru aceste livrări care nu descriu în mod izolat caracteristicile operaționale (tehnice) și funcționale (legate de utilizare) individuale ale echipamentelor și/sau materialelor, ci definesc, în schimb, parametrii calitativi ai analizelor medicale care trebuie efectuate, precum și performanța laboratorului de analize, conținutul acestora necesitând descrieri separate în specificațiile procedurii de achiziții publice în cauză?

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO 2004 L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Symvoulio tis Epikrateias (Grecia) la 17 iulie 2017 –
Monachos Eirinaios (călugărul Ireneos), pe numele laic Antonios Iakumakis/Baroul din Atena**

(Cauza C-431/17)

(2017/C 309/40)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias (Consiliul de Stat, Grecia)

Părțile din procedura principală

Reclamant: Monachos Eirinaios (călugărul Ireneos), pe numele laic Antonios Iakumakis

Pârât: Baroul din Atena

Întrebarea preliminară

Articolul 3 din Directiva 98/5/CE⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că înscrierea unui călugăr care aparține de Biserica Greciei în calitate de avocat în tabloul autorității competente din alt stat membru decât cel în care acesta a obținut titlul său profesional, în scopul de a-și exercita în acest stat profesia în temeiul titlului profesional din statul membru de origine, poate fi interzisă de legiuitorul național pentru motivul că, potrivit dreptului național, călugării care aparțin de Biserica Greciei nu pot fi înscriși în tablourile barourilor, întrucât nu există, din cauza statutului acestora, garanțiile recunoscute indispensabile pentru exercitarea activității avocațiale?

⁽¹⁾ Directiva 98/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 de facilitare a exercitării cu caracter permanent a profesiei de avocat într-un stat membru, altul decât cel în care s-a obținut calificarea (JO 1998, L 77, p. 36, Ediție specială, 06/vol. 3 p. 24)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit)
la 24 iulie 2017 – Abraxis Bioscience LLC/Comptroller General of Patents**

(Cauza C-443/17)

(2017/C 309/41)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din procedura principală

Recurentă: Abraxis Bioscience LLC

Intimat: Comptroller General of Patents

Întrebarea preliminară

Articolul 3 litera (d) din Regulamentul CSP ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că permite eliberarea unui CSP atunci când autorizația de introducere pe piață menționată la articolul 3 litera (b) este prima autorizație din domeniul de aplicare al brevetului de bază de introducere pe piață a produsului, în calitate de medicament, iar produsul este o nouă formulă a unui principiu activ cunoscut?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente (JO L 152, p. 1).

Recurs introdus la 31 iulie 2017 de Rami Makhoul împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 18 mai 2017 în cauza T-410/16, Rami Makhoul/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-458/17 P)

(2017/C 309/42)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Rami Makhoul (reprezentant: E. Ruchat, avocat)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

— declararea prezentului recurs ca fiind admisibil și fondat;

în consecință,

— anularea hotărârii pronunțate la 18 mai 2017 de Tribunalul Uniunii Europene în cauza T-410/16, Rami Makhoul/Consiliul Uniunii Europene, ECLI:EU:T:2017:349;

și

pronunțându-se în baza noilor dispoziții

— anularea Deciziei (PESC) 2016/850 din 27 mai 2016 ⁽¹⁾ și a actelor subsecvente de punere în aplicare a acesteia, în măsura în care îl privesc pe recurent;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă patru motive:

— Primul motiv întemeiat pe o eroare de drept care rezidă în faptul că Tribunalul nu a respectat dreptul recurentului de a fi ascultat înainte de adoptarea de noi măsuri restrictive, consacrat de articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

— Al doilea motiv întemeiat pe o eroare de drept și pe o denaturare a situației de fapt întrucât Tribunalul a ignorat articolele depuse de către recurent în susținerea acțiunii sale în anulare pentru a demonstra că el nu susținea regimul sirian;

-
- Al treilea motiv întemeiat pe o eroare de drept întrucât Tribunalul a considerat că dispozițiile 27 și 28 ale Deciziei 2013/255/PESC ⁽²⁾ potrivit cărora apartenența la familia Al-Assad sau la familia Makhoulf constituie un criteriu autonom care să justifice impunerea de sancțiuni, nu sunt ilegale, răsturnând în același timp sarcina probei;
 - Al patrulea motiv întemeiat pe o eroare de drept și pe nemotivare întrucât Tribunalul a considerat că noțiunea „om de afaceri important” era suficient de precisă pentru ca recurentul să fie inclus în lista persoanelor și a entităților vizate de măsurile restrictive și că nu a justificat motivele pentru care considera că recurentul avea vreo influență asupra regimului sirian.

⁽¹⁾ Decizia (PESC) 2016/850 a Consiliului din 27 mai 2016 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2016, L 141, p. 125).

⁽²⁾ Decizia 2013/255/PESC a Consiliului din 31 mai 2013 privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2013, L 147, p. 14).

TRIBUNALUL

Ordonanța președintelui Tribunalului din 12 iulie 2017 – Qualcomm și Qualcomm Europe/Comisia**(Cauza T-371/17 R)****[„Măsuri provizorii — Concurență — Antitrust — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 18 alineatul (3) — Decizie de solicitare de informații — Cerere de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”]****(2017/C 309/43)***Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Qualcomm, Inc. (San Diego, California, Statele Unite) și Qualcomm Europe, Inc. (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato și M. Davilla, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Van Vliet, G. Conte, C. Urraca Caviedes și M. Farley, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE și având ca obiect măsuri provizorii, în vederea obținerii suspendării executării Deciziei Comisiei din 31 martie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 18 alineatul (3) și a articolului 24 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167) [cazul AT.39711 – Qualcomm (prețuri agresive)]

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

**Acțiune introdusă la 11 iulie 2017 – Laboratoires Majorelle/EUIPO – Jardin Majorelle
(LABORATOIRES MAJORELLE)****(Cauza T-429/17)****(2017/C 309/44)***Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza***Părțile**

Reclamantă: Laboratoires Majorelle (Paris, Franța) (reprezentant: G. Odinet, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Jardin Majorelle (Marrakech, Maroc)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: Marca Uniunii Europene verbală „LABORATOIRES MAJORELLE” – Cererea de înregistrare nr. 11 371 655.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 12 mai 2017 în cauza R 1238/2016-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- acordarea înregistrării mărcii comunitare „LABORATOIRES MAJORELLE” pentru:
 - clasa 3: săpunuri; cosmetice; produse cosmetice; preparate de duș pentru igiena personală sau folosite ca deodorant [produse de toaletă]; îngrijire (produse cosmetice pentru -a pielii); produse de îngrijire a pielii nemedicinale; produse pentru curățarea pielii; preparate pentru tratarea pielii;
 - clasa 5: îngrijirea pielii (produse farmaceutice pentru -); dietetice (substanțe – de uz medical); ierburi medicinale; suplimente dietetice și nutritive; suplimente nutritive; suplimente alimentare dietetice; farmaceutice (produse -);
 - clasa 10: aparate și instrumente chirurgicale, medicale, stomatologice și veterinare, membre, ochi, dinți artificiali; articole ortopedice, materiale pentru suturi; chirurgicale (aparate și instrumente -); medicale (aparate și instrumente -);
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea Regulamentului nr. 207/2009 în ceea ce privește existența drepturilor anterioare pe care este fondată opoziția, examinarea probelor de utilizare serioasă a mărcilor anterioare și evaluarea globală a riscului de confuzie.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2017 – The Scotch Whisky Association/EUIPO – José Estévez (JOHN COR)

(Cauza T-438/17)

(2017/C 309/45)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: The Scotch Whisky Association (Edinburgh, Regatul Unit) (reprezentanți: F. Rodríguez Domínguez și J. Gracia Albero, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: José Estévez, SA (Jerez de la Frontera, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „JOHN COR” – marca Uniunii Europene nr. 10 965 937

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de decădere

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 16 mai 2017 în cauza R 1289/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 64 alineatul (1) și a articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 21 iulie 2017 – Lupu/EUIPO – Dzhihangir (Djili soy original DS)**(Cauza T-456/17)****(2017/C 309/46)***Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamant: Victor Lupu (București, România) (reprezentant: P. Acsinte, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ibryam Dzhihangir (Silistra, Bulgaria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „Djili soy original DS” – Cererea de înregistrare nr. 8 810 558

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 3 mai 2017 în cauza R 516/2011-5

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- admiterea opoziției formulate împotriva înregistrării EUTMA 008404551 „Djili DS” și/sau anularea înregistrării EUTMA 008404551 „Djili DS”;
- în subsidiar, anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs din 3 mai 2017 privind recursul R 516/2011-5 și dispunerea continuării procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs și, în plus, obligarea camerei de recurs să mențină suspendarea procedurii până când o decizie definitivă scrisă, motivată și semnată asupra cererii de anulare nr. 2794/1/2016 este furnizată camerei de recurs;
- obligarea EUIPO și a lui DZHIHANGIR Ibryam la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului;
 - încălcarea normei 20 alineatul (7) literele (a) și (c) din Regulamentul nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară;
 - *mutatis mutandis*, articolul 53 alineatul (2) literele (c) și (d) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului în ceea ce privește drepturile de autor ale reclamantului pentru poza de pe pachetul „Djili” scris cu litere roșii pe un pachet albastru cu imaginea unui papagal și în ceea ce privește drepturile reclamantului de a folosi o denumire comercială pentru produse în sensul Hotărârii Curții Europene de Justiție în cauza C-17/06”;
 - alte prevederi legale relevante.
-

Acțiune introdusă la 21 iulie 2017 – Fifth Avenue Entertainment/EUIPO – Commodore Entertainment Corporation (THE COMMODORES)

(Cauza T-459/17)

(2017/C 309/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Fifth Avenue Entertainment LLC (Orlando, Florida, Statele Unite) (reprezentanți: B. Brandreth, barrister, și D. Cañadas Arcas, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Commodore Entertainment Corporation (Saint Paul, Minnesota, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „THE COMMODORES” – cererea de înregistrare nr. 13 370 077.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 22 mai 2017 în cauza R 851/2016-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 26 iulie 2017 – TP/Comisia

(Cauza T-464/17)

(2017/C 309/48)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: TP (reprezentant: W. Limuti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea și revocarea deciziei atacate și anularea oricărui act subsecvent sau preparator și chiar necunoscut încă și anularea tuturor efectelor care decurg din acestea în privința reclamantului și care afectează sfera sa patrimonială și juridică, și ordonarea ca problema să fie tratată astfel încât să se permită reclamantului să își prezinte argumentele după ce a primit informațiile necesare și ca noua decizie să fie adoptată cu respectarea principiilor încrederii, legalității și transparenței;

- Dispunerea, după admiterea prezentei acțiuni, ca funcționarului să îi fie recunoscut prejudiciul suferit de atunci și, mai precis, nu numai prejudiciul patrimonial, ci și prejudiciul nepatrimonial psihic și fizic astfel cum a rezultat din expertiza medico-legală, depusă la dosar, care recunoaște un prejudiciu existențial de gravitate medie, precum și o tulburare de adaptare cu anxietate stare depresivă de tip cronic provocată de un traumatism suferit în context de muncă și cuantificabil la nivelul de 20 %.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este introdusă împotriva deciziei de respingere a contestației reclamantului, prin care era atacată reținerea, efectuată de Oficiul de Gestionare și Lichidare a Drepturilor Individuale (PMO), din salariul său, în urma hotărâri Tribunalului di Treviso (Tribunalul din Treviso, Italia), prin care a fost declarat divorțul dintre reclamant și fost sa soție.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă următoarele motive:

1. Încălcarea dreptului funcționarului de a fi ascultat și de a face declarații.
2. Încălcarea dreptului reclamantului de a obține informații pertinente pentru a se putea apăra.
3. Încălcarea dreptului reclamantului de a obține comunicarea motivelor care împiedică să îi fie transmise informațiile pertinente.
4. Încălcarea și aplicarea eronată a articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁽¹⁾ și, în consecință, încălcarea dreptului la informare cu privire la procedura angajată împotriva reclamantului și încălcarea obligației de motivare a deciziilor.
5. Încălcarea articolului 24 din statut și, în consecință, încălcarea dreptului reclamantului de a fi apărat și asistat de instituție împotriva atacurilor altor persoane.
6. Existența unui prejudiciu psihic și corporal al reclamantului și legătura de cauzalitate dintre comportamentul administrației și prejudiciul suferit.

⁽¹⁾ JO 2001, L 145, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76.

Acțiune introdusă la 26 iulie 2017 – VKR Holding/EUIPO (VELUX)

(Cauza T-465/17)

(2017/C 309/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: VKR Holding (Søborg, Danemarca) (reprezentant: J. Heebøll, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „VELUX” – cerere de înregistrare nr. T 2 299 611

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 23 mai 2017 în cauza R 1927/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei camerei de recurs de respingere a căii de atac și, prin urmare, admiterea cererii de înregistrare nr. T 2 299 611 referitoare la marca Uniunii Europene 000651869 (VELUX);

— cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei la camera de recurs spre rejudecare.

Motivul invocat

— Încălcarea articolului 34 alineatul (2) din Regulamentul privind marca Uniunii Europene și a normei 28 din Regulamentul de punere în aplicare a Regulamentului privind marca Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 28 iulie 2017 – The Scotch Whisky Association/EUIPO – José Estévez (JOHN COR)

(Cauza T-469/17)

(2017/C 309/50)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: The Scotch Whisky Association (Edinburgh, Regatul Unit) (reprezentanți: F. Rodríguez Domínguez și J. Gracia Albero, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: José Estévez, SA (Jerez de la Frontera, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „JOHN COR” – marca Uniunii Europene nr. 10 965 937

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 31 mai 2017 în cauza R 1290/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 64 alineatul (1) și a articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (g) și (j) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 26 iulie 2017 – Sensotek/EUIPO – Senso Technologie (sensotek)

(Cauza T-470/17)

(2017/C 309/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Sensotek GmbH (Reichenbach an der Fils, Germania) (reprezentant: J. Klink, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Senso Technologie Srl (Roma, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitant: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „sensotek” – cererea de înregistrare nr. 10 648 871

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 16 mai 2017 în cauza R 1953/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 28 iulie 2017 – Edison/EUIPO (EDISON)

(Cauza T-471/17)

(2017/C 309/52)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Edison SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: F. Boscariol de Roberto, D. Martucci și I. Gatto, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementul verbal „EDISON” – cererea de înregistrare nr. 3 315 991

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 28 aprilie 2017 în cauza R 1355/2016-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Eroare întrucât se exclude „energia electrică” din clasa 4 în măsura în care aceasta nu se încadrează în „combustibili (inclusiv benzine pentru motoare)”, „carburant” și „materiale pentru iluminat” a celei de a opta ediții a Clasificării de la Nisa.
-

Acțiune introdusă la 3 august 2017 – Ghost – Corporate Management/EUIPO (Dry Zone)**(Cauza T-488/17)**

(2017/C 309/53)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile***Reclamantă:* Ghost – Corporate Management SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentant: S. de Barros Araújo, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* Marca verbală „Dry zone” – Cererea de înregistrare nr. 15 498 322*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 5 iunie 2017 în cauza R 0683/2017-2**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- admiterea acțiunii, anularea în totalitate a Deciziei Camerei a doua de recurs din 5 iunie 2017 și, în consecință, înlocuirea acesteia cu o altă decizie prin care să se constate introducerea în timp util a acțiunii R 683/201-2 privind marca Uniunii Europene nr. 15 498 322 „Dry zone”, procedura trebuind continuată;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 60 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1) și a articolului 72 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO 1995, L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară și a Regulamentului (CE) nr. 2868/95 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (JO 2015, L 341, p. 21).
- Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea garanțiilor procedurale ale reclamantei, întrucât nu s-a procedat la examinarea existenței unor fapte independente de voința reclamantei sau care constituie un caz de forță majoră, cu încălcarea principiului proporționalității.
- Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime.

Acțiune introdusă la 2 august 2017 – Windspiel Manufaktur/EUIPO (Reprezentarea unui dop de sticlă)**(Cauza T-489/17)**

(2017/C 309/54)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Windspiel Manufaktur GmbH (Daun, Germania) (reprezentant: O. Löffel, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Marca în litigiu:* marca de poziție a Uniunii (Reprezentarea unui dop de sticlă) – cererea de înregistrare nr. 15 024 987

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 1 iunie 2017 în cauza R 1374/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ordonanța Tribunalului din 18 iulie 2017 – Gauff/EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (GAUFF)

(Cauza T-13/16) ⁽¹⁾

(2017/C 309/55)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 90, 7.3.2016.

Ordonanța Tribunalului din 7 iulie 2017 – Bank of New York Mellon/EUIPO – Nixen Partners (NEXEN PULSE)

(Cauza T-260/17) ⁽¹⁾

(2017/C 309/56)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 221, 10.7.2017.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO